

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Abramius Eremita. 16. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

40) 100.)0*

S. ABRAMIUS
EREMITA.

16 Martii.

*Qui converti fecerit peccatorem
ab errore via sua, salvabit ani-
mam ejus à morte, & operiet
multitudinem peccatorũ.* Iacob. 5.

ABRAMIUS nobili loco natus, ipso fe-
sto nuptiarum suarum die, cum do-
mum sponsa ducenda esset, damnato thala-
mo, & sponsæ & mundo se subducens, in
loca sola aufugit. Inde sacris initiatus, esse
ram gentem longâ patientiâ & supra quàm
credi potest, magno labore Christo subegit.
Sub hæc Maria Neptis ex fratre, quam ille
à teneris, moribus optimis ac summâ pie-
tate imbuerat, cum semel lapsa esset, per
omnia denique vitia voluta; ex Eremitio de-
mum in mundum (hoc est ex cælo in or-
cum) præcepit. Iam publica infamia &
scopulus audiebat Castitatis, cum ostento
divinitus objecto ABRAMIUS Draconem
vidit immensi rictu columbam incautam de-
glutire, qui tamen mox medius ruptus aëri
&

liberati pavidam redderet. Hoc viso ani-
 matus, cum & fugam lapsæ & reditum re-
 spicientis non malus vates ominatus esset;
 ingenium ecce exerit, & id ætatis senex mi-
 stem induit, atque urbem petit. Hic, qui L.
 plos annos vinum nec libaverat, conviviũ
 nstruit, mensæ neptem adhibet, quæque
 ad hilaritatem faciunt, omnia facit pius au-
 ceptis. Mox tamen captatâ in tempore occa-
 sione; quis sit aperit, cur venerit, exponit.
 Tum verò verbis DEO plenis aggreditur, &
 primò mirari, deinde nutare, tum cedere,
 nemum manus dare Mariam cogit: quid
 multis? ad columbaria Eremiti reducit. Quid
 tibi, ais, Columba capta? nempe gemuit.

Ex vita. PP.

MEDITATIO

De pretio animæ nostræ.

DEus creavit animam nostram ad imaginem
 & similitudinem suam, immortalem illam
 quidem, ac præstantiorem cæteris rebus creatis,
 quibus nempe eam voluit dominari, donec corpo-
 re exuta ad cælos volaret. Agnosce, ô homo, ani-
 mæ tuæ dignitatem, ipsi labora, aspernare corpus,
 & omnia terræ bona; ea quippe prætereunt, &
 longè absunt à præstantiâ animæ tuæ. Quid agis,
 miser? ut servias corpori, perdis animam tuam.

Miserere anima tua placens Deo,

2. Pro omnibus mortuus est Christus ; imò
 (quæ ejus bonitas est) pro solâ tui ipsius animâ
 totum suum sanguinem ultrò profudisset. Anima
 mea pretio suo adæquat sanguinem Christi, quan-
 doquidem effusus est in ejus redemptionem. Quid
 ergò leviozem propter delectationem dæmoni tra-
 do animam, Dei sanguine redemptam ? An dæ-
 mon dedit aliquid in ejus redemptionem ? An
 vult ? An potest eam verâ ac perpetuâ beatitudine
 donare ? Demus animam nostram amantissimo
 Jesu, qui eam redemit, ut beatam efficiat.

3. Ex his duobus punctis hæc duo inferas o-
 portet. 1. Citiùs rerum omnium jacturam faciendam
 esse, quàm animæ. Divitiæ, honores, voluptates,
 valetudo nihil sunt ad animam. 2. Nihil esse Deo
 gloriosius, nihil gratius Christo, quàm conversio-
 nem animarum, pro quibus sanguinem dedit, quem
 sanè in labentis orbis firmamentum denegâisset.
*Sanguinem fudit unicus Dei filius, erige te ô anima,
 tanti vales.* Augustin.

S. GERTRUDIS Virgo.

17. Martii.

*Fugum meum suave est, Et onus
 meum leve.* Christus. Matth. cap. II.

GERTRUDEM quoque ob sanguinem,
 quem nobilissimum inter Gallos habe-
 bat,